

अतुल्य ति० न तुल्यः । असदृशे असमाने “अतुल्यमहसा-
साङ्गि रामेण मम विग्रह” इति भट्टिः ।

अतुष ति० नास्ति तपोऽस्य । अवघातादिना निस्तुषीकृते
धान्यादौ “अतुषानिव यवान् क्वलेति” ।

अतुहिनरश्मि पु० न तुहिनः अहिम उष्णो रश्मिरस्य ।
उष्णरश्मौ सूर्ये । न०त० । उष्णरश्मौ पु० ।

अतूजि पु० न+तुज-कि द्वित्वदीर्घे । अदातरि । “अतू-
तूजिं चित् तूजिरश्मिदिति” ऋ०तूजिदांतेति भा० ।

अतूत्ति ति० न तूत्थते तूरी हिंसायाम् क्त ईदित्त्वादित् न ।
अहंसिते । “अतूत्तीः राजा श्व इच्छसान इति ऋ० ।
अतूत्तः अहंसित इति भा० ।

अतृणाद् ति० न तृणमत्ति अद्-अण्-उप० न०त० ।
तृणाभक्षके दुग्धमातपोध्ये गवादिवत्से । “अथ वत्सं
जातमाह्वरतृणादमित” वेदः । [मनर्हे पर्वते ।

अतृदिल पु० न तृद्यते ब्रध्यते तृद-किलच् न०त० । हन्तु-
अतृप्ति स्त्री तृप्तिः सन्तोषः अभावार्थे-न०त० । तृद्यभावे
ब० । तृप्तिरहिते, असन्तोषिण, लोलुपे च ति० ।

अतेजस् न० न तेजः विरोधे न०त० । तेजोविरोधिनि तमसि
ख्यायाम् । नास्ति तेजोऽस्य वान कप् । तेजोरहिते ति०
कपि । अतितेजसोऽप्यत्र ति० ।

अत्क पु० अतति सततं विकृतिम् अत-कन कित्त्वम् ।
शरीरावयवे “स्तरीनात्कं व्युतं वसानेति” श्रुतिः । अतति
सततं गच्छति । पान्थे ति० ।

अत्तवे अव्य० अद्-तुमर्थे तवेड् । अत्तमित्यर्थे “हविषेऽत्तवे
इति” यजु० । “अत्तवे हविर्भक्षितमिति” वेददीपः ।

अत्ता स्त्री अतति सततं सम्भ्रूयति अत-तक् इडभावः । मातरि,
स्त्रियाः-ञ्च्ञाञ्च । स्वार्थे के कापि अत इत्चे । अत्तिकाप्यत्र ।

अत्ति ति० अत्यते सर्वदा सम्बध्यते कर्मणि क्तिन् । मातरि,
ज्येष्ठभगिन्यां, स्त्रियाः-ञ्च्ञाञ्च । स्वार्थे कन् । तत्त्वैवार्थे ।

अत्तृ पु० अद्-तच् । परमेश्वरे, “अत्ता चराचरग्रहणादिति”
शारीरकसूत्रम् तस्य अत्तृत्वञ्च “यस्य ब्रह्म च ज्ञातञ्चोभे
भवत ओदनो ऋत्वर्यस्योपसेचनमिति” श्रुतौ सर्वभ-
क्षकत्वेनोक्तेः । अधिकमदितिशब्दे वक्ष्यते भक्षणकर्तृभावे
ति० स्त्रियां ङीप् । “अरक्षितारमत्तारं ऋषं विद्या-
दधोगतिमिति” भार० ।

अत्त न० अतति जयपराजयात्र अत-न । युञ्जे । निरु०
अत्तु पु० अत-तु । वायौ । सततगन्तरि । पथिके ति० । उष्ण०

अत्य ति० अतति शीघ्रं गच्छति कर्त्तरि यत् । शीघ्रगेऽच्,

“अथोऽस्यत्योऽसि मयोसीति” ता०ब्रा० । “अशुभत्वं न
वाजिनमिति” वेदः ।

अत्यग्निष्टोम पु० अतिक्रान्तोऽग्निष्टोममधिकफलदत्त्वात्
अत्या०स० । “अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोम उक्थः षोडशी राज-
पेयोऽतिरातोऽप्रोयाम इति” गवामयनसंस्थयज्ञभेदे ।

अत्यङ्गुश पु० अतिक्रान्तोऽङ्गुशं तत्पीडनमनादृत्य यथेष्टं प्रवृत्त-
त्वात् अत्या०स० । अङ्गुशाघातानादरेण यथेच्छं प्रवृत्ते
उत्कटे दुर्दान्ते गजे । [अङ्गुलिपरिमाणाधिके ।

अत्यङ्गुल ति० अतिक्रान्तोऽङ्गुलिं तत्परिमाणम् अच् समा० ।

अत्यध्व ति० अतिक्रान्तोऽध्वानम् अत्या०स० अच् समा० ।
अतिक्रान्तपथे प्रा०स० । अतः पूजनार्थत्वान्न समा० ।
अत्यध्वन् । सुपथि पु० ।

अत्यन्त न० अतिक्रान्तोऽन्तं सीमाम् अत्या०स० । अतिशये ।
तद्युक्ते सर्वपरिच्छेदातिक्रान्ते ति० । अतिक्रमेऽव्ययी० ।
परिच्छेदातिक्रमे नाशातिक्रमे च अव्य० । “किं वा तवा-
त्यन्तवियोगदुःखे” इति रघु० । “अत्यन्तहिमोत्तरानिला इति”
कुमा० । “सुखमत्यन्तमश्रुते” इति गीता । “शरीरस्य
गुणानाञ्च दूरमत्यन्तमन्तरमिति” च पुरा० । “अत्यन्ते
भवः उक् आत्यन्तिकः । अत्यन्तभवे वस्तुनि ति० । नाशाति-
क्रान्ते ति० । “अत्यन्तं निर्जगद्योमेति” पञ्चदशी ।

अत्यन्तकीपन ति० अत्यन्तं भृशं कुपयति अति+तुप-ल्यु ।
भृशकोपान्विते अतिकोपयुक्ते ।

अत्यन्तगामिन् ति० अत्यन्तम् अन्तात्ययं अति+अन्त-
आत्यये अव्ययीभावः तद्गच्छति गम-कर्त्तरि णिनि । आत्य-
न्तिके अतिशयगमनशीले च । स्त्रियामत्यन्तगामिनी ।

अत्यन्तनिवृत्ति स्त्री अत्यन्ता निवृत्तिः । स्वप्रतियोगि-
जातीयप्रागभावासमानाधिकरण्ये ध्वंसे । यस्यां सत्यां
स्वप्रतियोगिजातीयस्यान्यस्य पुनरत्यन्तनिर्भवेत् तादृशी
निवृत्तिरत्यन्तनिवृत्तिः “अथ त्रिविधदुःखात्यन्तनिवृत्ति-
रत्यन्तपुरुषाय इति” सांख्यसूत्रम् । सा च सोप्तावस्थाया-
मेव, भोजे हि विवेकेनाविद्यानिवृत्तौ तत्कार्यस्य दुःखादेः
सुतरां समूलसच्छेद इति तत्र न पुनर्दुःखोत्पादः अतस्तत्र
दुःखात्यन्तनिवृत्तिः ।

अत्यन्तसंयोग पु० अत्यन्तेन साकल्येन संयोगः संबन्धः
व्याप्तिरिति यावत् अन्तमवसानमतिक्रान्तः संयोगो वा ।
सन्ततसम्बन्धे, व्याप्तौ च । “कालाध्वनोरत्यन्तसंयोग”
इति पा० । [दृष्टे राजनि० ।

अत्यन्तसुकुमार पु० अत्यन्तं सुकुमार इति । (काङ्गी) कङ्कनी